

Over Filippenzen 4: 7

'En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden (letterlijk: verzekerd bewaren) in Christus Jezus.'

Hoe werkt dat, vroeg hij, *'mijn gedachten behoeden'*? Hoe zit het dan met mijn angststoornis? Ik kan dat niet rijmen. Mijn gedachten gaan met me op de loop. Dan werkt zo'n tekst toch niet?!

Ik keek hem aan en hoopte wat *God* zegt zo dicht mogelijk bij hem krijgen.

Zaken kunnen je enorm bezighouden, begon ik. Als je druk bezig bent, denk je er niet aan, maar zodra je even tijd hebt, cirkelen je gedachten om wat er speelt.

Wat zegt die tekst? Wat betekent dat *behoeden* dan? Ik ken net zoals jij de antwoorden die gelovigen om je heen je geven, als je hun vraagt wat die tekst betekent. *Behoeden* is bewaren als in een vesting, wordt er gezegd, of: verzekerd bewaren. Laten we samen kijken naar wat het praktisch betekent.

Wat er in je leven gebeurt: die angsten die je hebt, die telkens opduikende gedachten aan schuld of vul maar in; wat er ook maar gebeurt, staat – van God uit gezien – niet (meer) tussen Hem en jou in. Zaken die een scheiding maakten tussen God en jou, heeft Hij weggedaan, door het werk van Zijn Zoon, van jouw Heer Christus Jezus. Ten diepste zou je kunnen zeggen: het ligt achter Hem! Een mens zou het daar niet weer vandaan moeten willen halen. Voor God is het voorbij! *Je gedachten behoeden* wil dus zoveel zeggen als: laat zaken waar je mee worstelt, niet je leven bepalen!

Filippenzen 4: 6 is ook belangrijk. Laat bij God bekend worden wat er in je leven aan de hand is *'door gebed en smeking'*.

Dan staat er iets waar je niet aan voorbij moet lezen: *'met dankzegging'*. Dat geeft een gelovige een ander kijk op de zaken! Je mag bidden en geloven wat Paulus hier zegt en weten: tussen God en jou

is er vrede. En die vrede van Hem zal je hart en gedachten behoeden in Christus Jezus. Er staat dus niets in tussen God en jou.

Het wil ook zeggen: laat wat er is, niet zó doorwerken dat het je klem zet. Je kunt iets wat gebeurd is ook opzoeken, of: koesteren. Je moet niet blijven denken aan wat het had kunnen zijn, misschien in jouw ogen had moeten zijn. Houd voor jezelf de weg niet open naar gedachten die je onrustig maken. Als je je gedachten steeds laat terugkeren, vul je je denken met wat *jij* vindt. Soms sluipt daar de twijfel bij in. Laten de woorden van God je de weg wijzen, dan staan de zaken waar Hij die in je leven hebben wil. Je moet trouwens ook niet denken, dat jij eerst een heleboel moet doen om Zijn liefde, enz. te verdienen of iets dergelijks. Ondertussen heb je niet voor ogen staan wat Hij deed, doet en zal doen.

Ja maar – werp je misschien tegen – ik kan het niet!

Goed, dat je dat beseft. Je kunt het niet, je hoeft het ook niet te kunnen. In je zwakte is God nabij. Bij Hem moet je zijn: doet U het, ik kan het niet. Die angst of die zwakte maakt je bewust, wat de apostel Paulus ook ontdekte: juist in mijn zwakheid openbaart Gods kracht zich ten volle (2 Corintiërs 12: 9). Vader, help, doet U het! En: Hij doet het, want wat er in je leven ook speelt, het gaat niet buiten Hem om.

Je mag op Hem rekenen, je mag weten dat het niet afhangt van het feit dat jij Hem vasthoudt, maar dat het alles te maken heeft met God, Die jou niet loslaat.

Houd daarom voor ogen wat God zegt! Als je dat gaat bedenken, draaien je gedachten niet alsmaar rond; ze trekken je niet meer naar beneden, maar mag je beseffen: U bent er, U laat mij niet los! *Behoeden* is dan: niet langer vastzitten in de omlaag zuigende werking van alles wat pijn doet of moeilijk is; je gedachten worden gericht op wie God is en wat Hij voor je doen zal!

Samengevat? Zie op God! Hij is nabij.

Andries van der Wal